

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/883**ze dne 17. dubna 2019****o přístavních zařízeních pro příjem odpadu z lodí, kterou se mění směrnice 2010/65/EU a zrušuje směrnice 2000/59/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Námořní politika Unie je zaměřena na dosažení vysokého stupně bezpečnosti a ochrany životního prostředí. Tohoto cíle lze dosáhnout dodržováním mezinárodních úmluv, kodexů a usnesení za současného zachování svobody plavby, jak je stanovena Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu (dále jen „UNCLOS“).
- (2) Cíl udržitelného rozvoje OSN č. 14 upozorňuje na hrozby znečištění moří a znečištění živinami, vyčerpávání zdrojů a změny klimatu, které jsou všechny způsobeny především lidskou činností. Tyto hrozby dále zvyšují tlak na environmentální systémy, jako je biologická rozmanitost a přírodní infrastruktura, a zároveň vytvářejí globální socioekonomické problémy, včetně zdravotních, bezpečnostních a finančních rizik. Unie musí chránit mořské druhy a podporovat osoby, které jsou závislé na oceánech, ať už z hlediska zaměstnání, zdrojů nebo volnočasových aktivit.
- (3) Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí (dále jen „úmluva MARPOL“) stanoví všeobecný zákaz vypouštění odpadu z lodí do moře, ale upravuje i podmínky, za nichž lze určité druhy odpadu do mořského prostředí vypouštět. Úmluva MARPOL požaduje, aby státy, které jsou její smluvní stranou, zajistily v přístavech odpovídající zařízení pro příjem odpadu.
- (4) Unie provádí části úmluvy MARPOL prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ⁽⁴⁾, přičemž uplatňuje přístup založený na regulaci přístavů. Cílem směrnice 2000/59/ES je sladit zájmy v oblasti hladkého provozu námořní dopravy s ochranou mořského prostředí.
- (5) V posledních dvou desetiletích úmluva MARPOL a její přílohy prošly důležitými změnami, jež zavedly přísnější normy a zákazy pro vypouštění odpadu z lodí do moře.
- (6) Příloha VI úmluvy MARPOL zavedla normy pro vypouštění nových kategorií odpadu, zejména zbytků ze systémů čištění spalin, jež sestávají z kalů a vody odvedené z recirkulace. Tyto kategorie odpadu by měly být začleněny do oblasti působnosti této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 283, 10.8.2018, s. 61.

⁽²⁾ Úř. věst. C, 461, 21.12.2018, s. 220.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. dubna 2019.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/59/ES ze dne 27. listopadu 2000 o přístavních zařízeních pro příjem lodního odpadu a zbytků lodního nákladu (Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 81).

- (7) Členské státy by měly i nadále na úrovni Mezinárodní námořní organizace (dále jen „IMO“) usilovat o komplexní zohlednění environmentálních dopadů vypouštění odpadních vod z praček výfukových plynů s otevřeným cyklem, včetně opatření pro boj proti možným dopadům.
- (8) Členské státy by měly být vybízeny k přijetí náležitých opatření v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽⁵⁾ zahrnujících mimo jiné zákaz vypouštění odpadních vod z praček výfukových plynů s otevřeným cyklem a některých zbytků lodního nákladu ve svých teritoriálních vodách.
- (9) Dne 1. března 2018 přijala IMO revidované konsolidované pokyny pro provozovatele a uživatele přístavních zařízení pro příjem odpadu (MEPC.1/Circ. 834/Rev.1) (dále jen „konsolidované pokyny IMO“), včetně standardních formátů pro oznámení o odpadu, potvrzení o předání odpadu a hlášení údajných nedostatků přístavních zařízení pro příjem odpadu, jakož i požadavků na hlášení týkající se přístavních zařízení pro příjem odpadu.
- (10) Navzdory tomuto vývoji v oblasti regulace stále dochází k vypouštění odpadu do moře, což s sebou přináší značné environmentální, sociální a hospodářské náklady. Je tomu tak v důsledku souběhu několika faktorů: v přístavech nejsou vždy k dispozici odpovídající přístavní zařízení pro příjem odpadu, prosazování pravidel je často nedostatečné a neexistují dostatečné pobídky pro předávání odpadu na pevnině.
- (11) Směrnice 2000/59/ES přispěla ke zvýšení objemu odpadu, který se předává do přístavních zařízení pro příjem odpadu, a to mimo jiné tím, že zajistila, aby lodě přispívaly k nákladům těchto zařízení bez ohledu na to, jak tato zařízení skutečně využívají, a jako taková se ukázala být účinným nástrojem při snižování vypouštění odpadu do moře, jak bylo konstatováno při hodnocení uvedené směrnice provedeném v rámci Programu pro účinnost a účinnost právních předpisů (dále jen „hodnocení REFIT“).
- (12) Hodnocení REFIT rovněž prokázalo, že směrnice 2000/59/ES nebyla zcela účinná v důsledku nesouladu s rámcem úmluvy MARPOL. Členské státy si kromě toho vykládaly různým způsobem klíčové pojmy v uvedené směrnici, jako například odpovídající zařízení, předběžné oznámení o odpadu, povinné předávání odpadu do přístavních zařízení pro příjem odpadu a výjimky pro lodě zajišťující pravidelnou dopravu. Hodnocení REFIT vyzvalo k větší harmonizaci těchto pojmů a k plnému sladění s úmluvou MARPOL s cílem odstranit zbytečnou administrativní zátěž pro přístavy i pro jejich uživatele.
- (13) Za účelem harmonizace směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ⁽⁶⁾ s příslušnými ustanoveními úmluvy MARPOL týkajícími se norem pro vypouštění odpadu by Komise měla posoudit vhodnost přezkumu uvedené směrnice, zejména rozšířením oblasti její působnosti.
- (14) Námořní politika Unie by měla usilovat o dosažení vysokého stupně ochrany mořského prostředí a přihlížet při tom k různorodosti mořských oblastí Unie. Měla by být založena na zásadách preventivních opatření, nápravy škod v mořském prostředí především u zdroje a na zásadě „znečišťovatel platí“.
- (15) Tato směrnice by rovněž měla pomoci uplatňování hlavních právních předpisů a zásad v oblasti životního prostředí v kontextu přístavů a nakládání s odpady z lodí. Relevantními nástroji v této souvislosti jsou zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽⁷⁾ a 2008/98/ES ⁽⁸⁾.
- (16) Směrnice 2008/98/ES stanoví hlavní zásady pro nakládání s odpadem včetně zásady „znečišťovatel platí“ a hierarchie způsobů nakládání s odpady, která vyzývá přednostně k opětovnému použití a recyklaci odpadů než k jiným formám využití a odstraňování odpadů a požaduje vytvoření systémů pro tříděný sběr odpadu. Právo Unie v oblasti odpadů se nadto řídí zásadou rozšířené odpovědnosti výrobce, na jejímž základě výrobci odpovídají za dopad svých výrobků na životní prostředí v průběhu celého životního cyklu těchto výrobků. Tyto povinnosti se vztahují i na nakládání s odpadem z lodí.

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 11).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (17) Tříděný sběr odpadu z lodí, včetně ztracených lovných zařízení, je nezbytný pro zajištění jeho dalšího využití za účelem přípravy pro opětovné použití nebo recyklaci v řetězci následného nakládání s odpady a pro zabránění tomu, aby způsoboval škody, pokud jde o mořské živočichy a rostliny a mořské prostředí. V souladu s mezinárodními normami a standardy se odpadky na palubě lodí často třídí a právo Unie by mělo zajistit, aby toto úsilí spojené s tříděním odpadu na palubě nebylo znehodnoceno neexistencí opatření pro tříděný sběr odpadu na pevnině.
- (18) Každý rok se do moří a oceánů v Unii dostane značné množství plastů. Ačkoli ve většině mořských oblastí převážná část odpadu v moři pochází z činností na pevnině, významným přispěvatelem je rovněž námořní doprava včetně odvětví rybolovu a rekreace, kde je odpad včetně plastů a ztracených lovných zařízení směřován přímo do moře.
- (19) Směrnice 2008/98/ES členské státy vyzývá, aby zastavily znečišťování moří odpadky, a přispěly tak k cíli udržitelného rozvoje OSN usilujícího o prevenci a významné snížení všech typů znečištění moří.
- (20) Ve sdělení Komise ze dne 2. prosince 2015 nazvaném „Uzavření cyklu – akční plán EU pro oběhové hospodářství“ se uznává specifická úloha, kterou v této souvislosti musí sehrát směrnice 2000/59/ES zajištěním dostupnosti odpovídajících zařízení pro příjem odpadu, jakož i stanovením správné úrovně pobídek a prosazováním předávání odpadu do zařízení na pevnině.
- (21) Jedním ze zdrojů mořského odpadu nacházejících se v moři jsou zařízení na volném moři. Z tohoto důvodu by členské státy měly přijmout náležitá opatření pro předávání odpadu ze zařízení na volném moři, která jsou provozována pod jejich vlajkou či v jejich vodách, a měly by zajistit soulad s přísnými normami pro vypouštění odpadu platnými pro zařízení na volném moři, které jsou stanoveny v úmluvě MARPOL.
- (22) Jeden z hlavních zdrojů odpadu v moři představují odpady, a zejména plastové odpady, z řek, což zahrnuje vypouštění odpadu z plavidel vnitrozemské plavby. Na tato plavidla by se proto měly vztahovat přísné normy pro vypouštění a předávání odpadu. Tato pravidla v současné době stanovuje příslušná říční komise. Na vnitrozemské přístavy se však vztahuje právo Unie o odpadech. S cílem pokračovat v úsilí o harmonizaci legislativního rámce pro unijní vnitrozemskou plavbu se Komise vyzývá, aby vyhodnotila unijní systém norem pro vypouštění a předávání odpadu vztahující se na plavidla vnitrozemské vodní plavby, který by měl zohledňovat Úmluvu o sběru, ukládání a příjmu odpadu vzniklého při plavbě na Rýně a vnitrozemských vodních cestách ze dne 9. září 1996.
- (23) Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009⁽⁹⁾ vyžaduje, aby rybářské plavidlo plující pod vlajkou některého členského státu mělo instalováno vybavení pro vylovení ztraceného lovného zařízení z moře. V případě ztráty lovného zařízení se má velitel plavidla co nejdříve pokusit o jeho vylovení. Pokud ztracené lovné zařízení není možné vylovit, má o tom velitel rybářského plavidla do 24 hodin informovat orgány jeho členského státu vlajky. Členský stát vlajky poté musí informovat příslušný orgán dotčeného pobřežního členského státu. Sdělované informace obsahují vnější identifikační číslo a název plavidla, druh ztraceného zařízení a jeho polohu, jakož i opatření učiněná k jeho vylovení. Rybářská plavidla o délce menší než 12 metrů lze od této povinnosti osvobodit. Návrh nařízení Evropského parlamentu Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1224/2009, stanoví, že hlášení rybářského plavidla se mají zaznamenávat do elektronického lodního deníku a že členské státy musí shromažďovat a zaznamenávat informace o ztracených lovných zařízeních a na požádání je předávat Komisi. Informace shromážděné o pasivně vyloveném odpadu v souladu s touto směrnicí, jež jsou k dispozici v potvrzeních o předání odpadu, by rovněž mohly být hlášeny tímto způsobem.
- (24) V souladu s mezinárodní úmluvou IMO o kontrole balastní vody a sedimentů z lodí a nakládání s nimi, která byla přijata dne 13. února 2004 a vstoupila v platnost dne 8. září 2017, jsou všechny lodě povinny provádět postupy pro nakládání s balastní vodou podle norem IMO a přístavy a terminály určené k čištění a opravě balastních nádrží musejí disponovat odpovídajícími zařízeními pro příjem sedimentů.

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

- (25) Přístavní zařízení pro příjem odpadu je považováno za odpovídající, je-li schopno splnit potřeby lodí, jež obvykle přístav využívají, aniž by způsobovalo nepřiměřené zdržení, jak stanoví i konsolidované pokyny IMO a pokyny IMO pro zajištění odpovídajícího stavu přístavních zařízení pro příjem odpadu (usnesení MEPC.83(44)). Odpovídající úroveň se týká jednak provozních podmínek zařízení vzhledem k potřebám uživatelů, jednak řízení vlivu zařízení na životní prostředí v souladu s právem Unie v oblasti odpadu. V některých případech může být obtížné posoudit, zda přístavní zařízení pro příjem odpadu nacházející se mimo Unii tuto normu splňuje.
- (26) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009⁽¹⁰⁾ vyžaduje, aby mezinárodní odpad ze stravovacích zařízení byl odstraněn spaláním nebo zahrabáním na povolené skládce, včetně odpadu z lodí zajiřďejících do přístavů Unie, jenž mohl být ve styku s vedlejšími produkty živočišného původu na palubě. Aby tento požadavek neomezoval přípravu pro opětovné použití a recyklaci odpadu z lodí, je třeba v souladu s konsolidovanými pokyny IMO usilovat o lepší třídění odpadu tak, aby se zabránilo případné kontaminaci odpadu, např. obalů.
- (27) Podle nařízení (ES) č. 1069/2009 ve spojení s nařízením Komise (EU) č. 142/2011⁽¹¹⁾ se přeprava uvnitř Unie nepovažuje za mezinárodní přepravu a odpad ze stravovacích zařízení pocházející z této přepravy není nutné spálit. Podle mezinárodních námořních předpisů (úmluvy MARPOL a Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (dále jen „úmluva SOLAS“) se však v případě této přepravy o mezinárodní přepravu jedná. V zájmu zajištění soudržnosti práva Unie je při vymezení rozsahu odpadu ze stravovacích zařízení vzniklého v mezinárodní přepravě podle této směrnice a nakládání s ním třeba řídit se definicemi v nařízení (ES) č. 1069/2009 ve spojení s nařízením (EU) č. 142/2011.
- (28) K zajištění odpovídající úrovně přístavních zařízení pro příjem odpadu je nezbytné vypracování, provedení a přehodnocování plánu pro příjem a zpracování odpadu na základě konzultace se všemi zúčastněnými stranami. Z praktických a organizačních důvodů mohou sousedící přístavy ve stejném zeměpisném regionu chtít vypracovat společný plán, který bude zahrnovat dostupnost přístavních zařízení pro příjem odpadu v každém z přístavů, na něž se plán bude vztahovat, a současně stanoví společný správní rámec.
- (29) Přijetí a sledování plánů pro příjem a zpracování odpadu může být problematické u malých nekomerčních přístavů, jako jsou vývaziště a přístaviště, které se vyznačují nízkým objemem dopravy, uskutečňované pouze rekreačními plavidly, nebo jsou využívány pouze během částí roku. Odpad z těchto malých přístavů se obvykle zpracovává v rámci systému pro nakládání s komunálním odpadem podle zásad stanovených ve směrnici 2008/98/ES. Aby nedošlo k přetížení místních orgánů a usnadnilo se nakládání s odpady v těchto malých přístavech, mělo by postačovat, aby byl odpad z těchto přístavů zahrnut do toku komunálního odpadu a aby se s ním odpovídajícím způsobem zacházelo, aby dotčený přístav zpřístupnil informace o příjmu odpadu uživatelům přístavu a aby vyňaté přístavy byly nahlášeny do elektronického systému s cílem umožnit alespoň minimální úroveň sledování.
- (30) Pro účinné řešení problému odpadu v moři má zásadní význam stanovení správné úrovně pobídek pro předávání odpadu, a zejména odpadu vymezeného v příloze V úmluvy MARPOL (dále jen „odpad podle přílohy V úmluvy MARPOL“), do přístavních zařízení pro příjem odpadu. Toho lze dosáhnout prostřednictvím systému úhrady nákladů, jenž vyžaduje uložení nepřímého poplatku. Tento nepřímý poplatek by měl být splatný bez ohledu na to, zda k předání odpadu došlo, či nikoli, a který by měl poskytovat právo na předání odpadu bez dalších přímých poplatků. Tento nepřímý poplatek by se měl vztahovat i na odvětví rybolovu a rekreace vzhledem k tomu, že se podílejí na výskytu odpadu v moři. Pokud ovšem loď vykládá výjimečné množství odpadu podle přílohy V úmluvy MARPOL, zejména provozního odpadu, jež přesahuje maximální vyhrazenou skladovací kapacitu uvedenou ve formuláři předběžného oznámení o předání odpadu, mělo by být možné účtovat dodatečný přímý poplatek, aby bylo zajištěno, že náklady související s příjmem takového výjimečného množství odpadu nepovedou k neúměrné zátěži pro systém přístavu pro úhradu nákladů. Tak tomu může být i v případě, že vykázaná vyhrazená skladovací kapacita je nadměrná nebo nepřiměřená.

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice (Úř. věst. L 54, 26.2.2011, s. 1).

- (31) V některých členských státech byly zavedeny systémy pro poskytování alternativního financování nákladů na shromažďování odpadu z lovných zařízení nebo pasivně vyloveného odpadu na pevnině a nakládání s ním včetně „systémů pro sběr odpadků v moři“. Tyto iniciativy by měly být vítány a členské státy by měly být vybízeny k tomu, aby systémy úhrady nákladů zavedené v souladu s touto směrnicí doplnily systémy pro sběr odpadků v moři s cílem pokrýt náklady na pasivně vylovený odpad. Tyto systémy úhrady nákladů, které jsou založeny na uplatňování 100 % nepřímého poplatku za odpad podle přílohy V úmluvy MARPOL, kromě zbytků lodního nákladu, by jako takové neměly rybářské komunity v přístavech odrazovat od účasti ve stávajících systémech pro pasivně vylovený odpad.
- (32) Poplatky uložené lodi lze snížit v případě plavidel konstruovaných, vybavených či provozovaných s cílem minimalizovat vznik odpadu, a to podle určitých kritérií, která budou vypracována na základě prováděcích pravomocí svěřených Komisi, v souladu s pokyny IMO pro provádění přílohy V úmluvy MARPOL a normami vypracovanými Mezinárodní organizací pro normalizaci. Snížení množství odpadu a jeho účinné recyklace lze primárně dosáhnout prostřednictvím účinného třídění odpadu na palubě v souladu s uvedenými pokyny a normami.
- (33) Pro pobřežní plavbu je vzhledem k typu obchodu, který se vyznačuje častými zastávkami v přístavech, stávající režim pro předávání odpadu do příslušných přístavních zařízení spojen se značnými náklady, neboť každá zastávka v přístavu je zpoplatněna. Taková plavba zároveň není dostatečně plánovaná a pravidelná, aby se na ni z těchto důvodů mohla vztahovat výjimka z placení a předávání odpadu. V zájmu omezení finanční zátěže tohoto odvětví by se měly plavidlům účtovat snížené poplatky podle typu plavby, kterou zajišťují.
- (34) Zbytky lodního nákladu po vykládce nákladu v terminálu zůstávají majetkem vlastníka nákladu a mohou mít hospodářskou hodnotu. Z tohoto důvodu by zbytky lodního nákladu neměly být zahrnuty do systémů úhrady nákladů a neměl by se na ně vztahovat nepřímý poplatek. Poplatky za předání zbytků lodního nákladu by měly být hrazeny uživatelem přístavního zařízení pro příjem odpadu za podmínek stanovených ve smluvním ujednání mezi zúčastněnými stranami nebo v jiných místních ujednáních. Zbytky lodního nákladu zahrnují rovněž zbytky ropného nebo škodlivého tekutého nákladu po čištění, na něž se vztahují normy pro vypouštění podle příloh I a II úmluvy MARPOL a jež za určitých podmínek, uvedených ve zmíněných přílohách, nemusejí být v přístavech předány, aby se zabránilo nadbytečným provozním nákladům lodí a zablokování přístavů.
- (35) Členské státy by případně prostřednictvím náležitých finančních pobídek měly podporovat předávání zbytků z výplachů nádrží obsahujících plavoucí perzistentní látky s vysokou viskozitou.
- (36) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/352 ⁽¹²⁾ zahrnuje poskytování přístavních zařízení pro příjem odpadu mezi služby v oblasti své působnosti. Stanoví pravidla týkající se transparentnosti systému účtování poplatků za využívání přístavních služeb, konzultace s uživateli přístavu a postupy řešení stížností. Tato směrnice jde nad rámec uvedeného nařízení tím, že stanoví podrobnější požadavky pro koncepci a fungování systémů úhrady nákladů pro přístavní zařízení pro příjem odpadu z lodí a transparentnost struktury nákladů.
- (37) Kromě poskytování pobídek pro předávání odpadu je mimořádně důležité účinné prosazování povinnosti předávat odpad, při němž by měl být uplatňován přístup založený na rizicích, pro nějž je třeba zavést unijní mechanismus výběru založený na posouzení rizik.
- (38) Jednou z hlavních překážek účinného prosazování povinnosti předávat odpad bylo, že členské státy si různým způsobem vykládaly a různým způsobem uplatňovaly výjimku založenou na dostatečné skladovací kapacitě. Aby nedocházelo k tomu, že uplatňování této výjimky bude oslabovat hlavní cíl směrnice, měla by být dále upřesněna, zejména pokud jde o následující přístav určení, a dále by měla být harmonizovaným způsobem, na základě společné metodiky a společných kritérií stanovena dostatečná skladovací kapacita. Je-li obtížné zjistit, zda jsou v přístavech mimo Unii k dispozici odpovídající zařízení pro příjem odpadu, je zásadní, aby příslušný orgán udělení výjimky pečlivě zvážil.

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/352 ze dne 15. února 2017, kterým se zřizuje rámec pro poskytování přístavních služeb a stanoví společná pravidla pro finanční transparentnost přístavů (Úř. věst. L 57, 3.3.2017, s. 1).

- (39) Je zapotřebí další harmonizace režimu výjimek pro lodě zajišťující pravidelnou dopravu s častými a pravidelnými zastávkami v přístavech, zejména vyjasnění používaných pojmů a podmínek, jimiž se udělování takových výjimek řídí. Z hodnocení REFIT a posouzení dopadů vyplynulo, že nedostatečná harmonizace podmínek a udělování výjimek vedla ke zbytečné administrativní zátěži pro lodě a přístavy.
- (40) Mělo by se usnadnit sledování a prosazování pravidel prostřednictvím systému založeného na elektronickém podávání zpráv a výměně informací. Za tímto účelem by měl být dále rozvinut stávající informační a kontrolní systém zřízený podle směrnice 2000/59/ES a měl by být dále provozován na základě stávajících elektronických datových systémů, zejména systému EU pro výměnu informací na moři (SafeSeaNet) zřízeného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES⁽¹³⁾ a inspekční databáze (THETIS) zřízené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES⁽¹⁴⁾. Tento systém by měl rovněž obsahovat informace o přístavních zařízeních pro příjem odpadu, která jsou k dispozici v jednotlivých přístavech.
- (41) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU⁽¹⁵⁾ zjednodušuje a harmonizuje správní postupy týkající se námořní dopravy rozšířením elektronického předávání informací a zefektivněním ohlašovacích formalit. Vallettské prohlášení o prioritách námořní dopravní politiky EU do roku 2020, které Rada přijala dne 8. června 2017, vyzývá Komisi, aby navrhla vhodná opatření navazující na revizi uvedené směrnice. Ve dnech 25. října 2017 až 18. ledna 2018 Komise uspořádala veřejnou konzultaci o ohlašovacích formalitách lodí. Dne 17. května 2018 předložila Komise Evropskému parlamentu a Radě návrh nařízení, kterým se zřizuje prostředí jednotného evropského námořního portálu a zrušuje směrnice 2010/65/EU.
- (42) Úmluva MARPOL vyžaduje, aby smluvní strany měly aktuální informace o svých přístavních zařízeních pro příjem odpadu a aby tyto informace sdělovaly IMO. IMO za tímto účelem vytvořila databázi přístavních zařízení pro příjem odpadu v rámci svého globálního integrovaného systému informací o lodích (dále jen „GISIS“).
- (43) IMO ve svých konsolidovaných pokynech IMO stanovila hlášení údajných nedostatků přístavních zařízení pro příjem odpadu. Podle tohoto postupu by měla loď hlásit tyto nedostatky správním orgánům státu vlajky, které mají následně informovat IMO a stát přístavu o výskytu takových nedostatků. Stát přístavu by měl ohlášenou událost posoudit a náležitě reagovat, přičemž informuje IMO a stát vlajky, který nedostatky ohlásil. Hlášení těchto informací o údajných nedostacích přímo do systému pro informování, sledování a prosazování pravidel stanoveného v této směrnici by umožnilo přenést tyto informace následně do GISIS, čímž by členské státy jako státy vlajky a přístavu byly zproštěny povinností hlásit informace IMO.
- (44) Činnost podskupiny pro přístavní zařízení pro příjem odpadu, jež byla zřízena v rámci Evropského fóra pro udržitelnou lodní dopravu a která sdružuje širokou škálu odborníků v oblasti znečištění z lodí a nakládání s odpadem z lodí, byla v prosinci roku 2017 přerušena s ohledem na zahájení interinstitucionálních jednání. Jelikož tato podskupina Komisi poskytovala cenné poradenství a odborné znalosti, bylo by žádoucí zřídit podobnou odbornou skupinu pověřenou výměnou zkušeností s prováděním této směrnice.
- (45) Je důležité, aby jakékoli pokuty stanovené členskými státy byly řádně vymáhány a byly účinné, přiměřené a odrazující.
- (46) Dobré pracovní podmínky přístavního personálu pracujícího v přístavních zařízeních pro příjem odpadu mají zásadní význam pro vytvoření bezpečného, účinného a sociálně odpovědného námořního odvětví, které dokáže přilákat kvalifikované pracovníky a zajistit rovné podmínky v celé Evropě. Pro zajištění kvality služeb a ochrany pracovníků má zásadní význam počáteční a pravidelná odborná příprava zaměstnanců. Přístavní orgány a orgány přístavních zařízení pro příjem odpadu by měly zajistit, že všichni personál absolvuje nezbytnou odbornou přípravu, díky níž získá znalosti potřebné pro svou práci, přičemž zvláštní pozornost bude zaměřena na zdravotní a bezpečnostní aspekty týkající se manipulace s nebezpečnými materiály, a že požadavky na odbornou přípravu budou pravidelně aktualizovány, aby dokázaly reagovat na výzvy technologických inovací.

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel a kterou se zrušuje směrnice Rady 93/75/EHS (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel a kterou se zrušuje směrnice Rady 93/75/EHS (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 10).

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci (Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/65/EU ze dne 20. října 2010 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do přístavů členských států nebo odplouvajících z nich a o zrušení směrnice 2002/6/ES (Úř. věst. L 283, 29.10.2010, s. 1).

- (47) Pravomoci svěřené Komisi k provádění směrnice 2000/59/ES by měly být aktualizovány v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (48) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o: změny příloh této směrnice a aktualizace odkazů na mezinárodní nástroje v míře nezbytné k uvedení do souladu s právem Unie nebo za účelem zohlednění vývoje na mezinárodní úrovni, zejména na úrovni IMO; změny příloh této směrnice, je-li to nezbytné pro lepší provádění a sledování opatření zavedených touto směrnicí, týkajících se zejména účinného oznamování a předávání odpadu a náležitého uplatňování výjimek; a změny této směrnice za výjimečných okolností, je-li to řádně odůvodněno příslušnou analýzou Komise, s cílem odvrátit vážnou a nepřijatelnou hrozbu pro mořské prostředí a v rozsahu nezbytném pro odvrácení takové hrozby, aby se v případě potřeby zabránilo uplatňování změn těchto mezinárodních nástrojů pro účely této směrnice. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby uvedené konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁶⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (49) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o: stanovení metod výpočtu dostatečné vyhrazené skladovací kapacity; vypracování společných kritérií, na jejichž základě se pro účely sníženého poplatku ukládaného lodím za odpad bude uznávat, že konstrukce, vybavení a provoz lodě vykazují produkci sníženého množství odpadu a udržitelné a environmentálně šetrné nakládání s ním; vymezení metodik pro monitorovací údaje o objemu a množství pasivně vyloveného odpadu a formátu jejich ohlašování; a podrobné prvky unijního mechanismu výběru založeného na posouzení rizik. Tyto prováděcí pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁷⁾.
- (50) Jelikož cíle této směrnice, totiž ochrany mořského prostředí před vypouštěním odpadu do moře, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (51) Pro Unii jsou příznačné regionální rozdíly na úrovni přístavů, jak bylo též prokázáno v posouzení územního dopadu vypracovaném Komisí. Přístavy se liší zeměpisnou polohou, velikostí, správním uspořádáním a vlastnictvím a jsou charakterizovány typem lodí, které do nich obvykle připlouvají. Systémy pro nakládání s odpadem kromě toho odrážejí rozdíly na úrovni obcí a v infrastruktuře pro následné nakládání s odpadem.
- (52) Podle článku 349 Smlouvy o fungování EU se musí přihlížet ke zvláštnímu charakteru nejbližších regionů Unie, totiž Guadeloupu, Francouzské Guyany, Martiniku, Mayotte, Réunionu, Svatého Martina, Azor, Madeiry a Kanárských ostrovů. Aby byla zajištěna odpovídající a dostupná přístavní zařízení pro příjem odpadu, může být vhodné, aby členské státy zpřístupnily provozovatelům přístavních zařízení pro příjem odpadu nebo přístavním orgánům v uvedených regionech Unie regionální provozní podporu pro řešení dopadů trvalých znevýhodnění uvedených v článku 349 Smlouvy o fungování EU. Na regionální provozní podporu, kterou členské státy v této souvislosti zpřístupňují, se nevztahuje oznamovací povinnost stanovená v čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, pokud v době, kdy byla udělena, splňuje podmínky stanovené nařízením Komise (EU) č. 651/2014⁽¹⁸⁾, přijatým podle nařízení Rady (ES) č. 994/98⁽¹⁹⁾.
- (53) Směrnice 2000/59/ES by proto měla být zrušena,

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Cílem této směrnice je chránit mořské prostředí před nepříznivými účinky vypouštění odpadu z lodí, jež používají přístavy v Unii, a současně zajistit hladký provoz námořní dopravy prostřednictvím zlepšování dostupnosti a využívání odpovídajících přístavních zařízení pro příjem odpadu a předávání odpadu do těchto zařízení.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „lodí“ námořní plavidlo jakéhokoliv typu provozované v mořském prostředí, včetně rybářských plavidel, rekreačních plavidel, lodí na podvodních křídlech, vznášedel, ponořujících se plavidel a plovoucích zařízení;
- 2) „úmluvou MARPOL“ Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí v platném znění;
- 3) „odpadem z lodí“ veškerý odpad včetně zbytků lodního nákladu, který se vytváří během provozu lodi nebo během nakládky, vykládky či čištění a který spadá do oblasti působnosti příloh I, II, IV, V a VI úmluvy MARPOL, jakož i pasivně vylovený odpad;
- 4) „pasivně vyloveným odpadem“ odpad zachycený v sítích během rybolovných činností;
- 5) „zbytky lodního nákladu“ zbytky jakéhokoli materiálu, které zůstanou na palubě nebo v podpalubí lodi nebo v nákladních prostorách či nádržích po nakládce a vykládce, včetně přebytků z nakládky a vykládky či rozlítí, ať již v suchém nebo mokřem stavu nebo nerozpuštěné v mycí vodě, s výjimkou prachu z nákladu, který zůstane na palubě po zametání, či prachu na vnějších plochách lodi;
- 6) „přístavním zařízením pro příjem odpadu“ pevné, plovoucí nebo pohyblivé zařízení, které je schopné zajišťovat službu přijímání odpadu z lodí;
- 7) „rybářským plavidlem“ loď vybavená nebo využívaná k lovu ryb nebo jiných živých mořských zdrojů pro obchodní účely;
- 8) „rekreačním plavidlem“ loď jakéhokoliv typu s délkou trupu 2,5 metru nebo větší, bez ohledu na způsob pohonu, určená pro sportovní nebo rekreační účely, která neslouží pro obchodní účely;
- 9) „přístavem“ místo nebo zeměpisná oblast vybavená takovými úpravami nebo zařízeními, jež jsou určeny především pro umožnění přistávání lodí, včetně oblasti kotviště spadající do jurisdikce přístavu;
- 10) „dostatečnou skladovací kapacitou“ dostatek kapacity pro skladování odpadu na lodi od okamžiku vyplutí až do následujícího přístavu určení, včetně odpadu, který pravděpodobně vznikne během plavby;

- 11) „pravidelnou dopravou“ provoz na základě zveřejněného nebo plánovaného seznamu časů odplutí a příplutí mezi určenými přístavy nebo opakované přeplavby, jež představují uznaný časový plán;
- 12) „pravidelnými zastávkami v přístavu“ opakované plavby stejné lodě podle neměnného vzoru mezi určenými přístavy nebo série plaveb z a do jednoho a téhož přístavu bez mezipřistání;
- 13) „častými zastávkami v přístavu“ příplutí lodě do jednoho a téhož přístavu, které se uskutečňuje nejméně jednou za čtrnáct dní;
- 14) „GISIS“ globální integrovaný systém informací o lodích zřízený IMO;
- 15) „zpracováním“ využití nebo odstranění, zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním;
- 16) „nepřímým poplatkem“ poplatek placený za poskytnutí služeb přístavních zařízení pro příjem odpadu bez ohledu na to, zda k předání odpadu z lodí skutečně došlo.

„Odpad z lodí“ uvedený v bodu 3 se považuje za odpad ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na:

- a) všechny lodě bez ohledu na to, pod jakou vlajkou plují, směřující do přístavu členského státu nebo v něm provozované, s výjimkou lodí poskytujících přístavní služby ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení (EU) 2017/352 a veškerých válečných lodí, pomocných válečných plavidel či jiných lodí v majetku státu nebo jím provozovaných a využívaných dočasně pouze pro vládní neobchodní účely;
- b) všechny přístavy členských států, které běžně využívají lodě, na které se vztahuje písmeno a).

Pro účely této směrnice a s cílem zabránit nepřiměřenému zdržení lodí mohou členské státy rozhodnout, že pro účely uplatňování článků 6, 7 a 8 vyloučí ze svých přístavů kotviště.

2. Členské státy přijmou taková opatření, která v případech, kdy je to přiměřeně možné, zajistí, aby lodě, jež nespádají do oblasti působnosti této směrnice, předávaly svůj odpad způsobem odpovídajícím této směrnici.

3. Členské státy, které nemají žádné přístavy ani lodě plující pod jejich vlajkou, jež spadají do oblasti působnosti této směrnice, se mohou odchýlit od ustanovení této směrnice s výjimkou povinnosti stanovené ve třetím pododstavci tohoto odstavce.

Členské státy, které nemají přístavy spadající do oblasti působnosti této směrnice, se mohou odchýlit od ustanovení této směrnice určených pouze pro přístavy.

Členské státy, které hodlají využívat odchylky stanovené v tomto odstavci, sdělí Komisi nejpozději dne 28. června 2021, zda jsou příslušné podmínky splněny, a informují poté každoročně Komisi o veškerých případných následných změnách. Dokud tyto členské státy tuto směrnici neprovedou, nesmějí mít žádné přístavy spadající do oblasti působnosti této směrnice a nesmějí umožnit lodím a plavidlům spadajícím do oblasti působnosti této směrnice, aby pluly pod jejich vlajkou.

Oddíl 2

Poskytování odpovídajících přístavních zařízení pro příjem odpadu

Článek 4

Přístavní zařízení pro příjem odpadu

1. Členské státy zajistí dostupnost přístavních zařízení pro příjem odpadu, která splňují potřeby lodí obvykle využívajících přístav, aniž by docházelo k jejich nepřiměřenému zdržení.
2. Členské státy zajistí, aby:
 - a) přístavní zařízení pro příjem odpadu byla schopna přijímat všechny druhy a množství odpadu z lodí obvykle využívajících daný přístav s ohledem na:
 - i) provozní potřeby uživatelů přístavu,
 - ii) velikost a zeměpisnou polohu přístavu,
 - iii) typ lodí připlouvajících do přístavu a
 - iv) výjimky uvedené v článku 9;
 - b) formality a praktické aspekty týkající se využívání přístavních zařízení pro příjem odpadu byly jednoduché a rychlé, aby nedocházelo k nepřiměřenému zdržení lodí;
 - c) poplatky účtované za předávání odpadu neodrazovaly loď od využívání přístavních zařízení pro příjem odpadu; a
 - d) přístavní zařízení pro příjem odpadu umožňovala nakládat s odpadem z lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí v souladu se směrnicí 2008/98/ES a dalšími příslušnými unijními a vnitrostátními právními předpisy o odpadech.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) členské státy zajistí tříděný sběr s cílem usnadnit opětovné použití a recyklaci odpadu z lodí v přístavech, jak je požadováno v právu Unie o odpadech, zejména ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES⁽²⁰⁾, směrnici 2008/98/ES a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU⁽²¹⁾. K usnadnění tohoto procesu mohou přístavní zařízení pro příjem odpadu provádět sběr jednotlivých kategorií odpadu v souladu s kategoriemi odpadu vymezenými v úmluvě MARPOL a při zohlednění zásad této úmluvy.

První pododstavec písm. d) se použije, aniž jsou dotčeny přísnější požadavky zavedené nařízením (ES) č. 1069/2009 pro nakládání s odpadem ze stravovacích zařízení vzniklým v mezinárodní přepravě.

3. Členské státy jakožto státy vlajky použijí formuláře a postupy IMO, aby údajné nedostatky přístavních zařízení pro příjem odpadu oznámily IMO i orgánům státu přístavu.

Členské státy jakožto státy přístavu vyšetří všechny nahlášené případy údajných nedostatků a použijí formuláře a postupy IMO, aby výsledek šetření oznámily IMO i ohlašujícímu státu vlajky.

4. Dotčené přístavní orgány, nebo pokud tak nečiní, příslušné orgány zajistí, aby byly činnosti předání nebo příjmu odpadu prováděny za dostatečných bezpečnostních opatření s cílem zabránit ohrožení osob a životního prostředí v přístavech, na něž se vztahuje tato směrnice.

5. Členské státy zajistí, aby všechny strany účastníci se předávání nebo příjmu odpadu z lodí mohly požadovat náhradu škody způsobené nepřiměřeným zdržením.

⁽²⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

Článek 5

Plány pro příjem a zpracování odpadu

1. Členské státy zajistí, aby po průběžných konzultacích se zúčastněnými stranami, včetně zejména s uživateli přístavu nebo jejich zástupci, případně s příslušnými místními orgány, provozovateli přístavních zařízení pro příjem odpadu, organizacemi plnícími povinnosti rozšířené odpovědnosti výrobce a zástupci občanské společnosti, byl pro každý přístav zaveden a prováděn odpovídající plán pro příjem a zpracování odpadu. Tyto konzultace by měly probíhat jak během přípravy návrhu plánu pro příjem a zpracování odpadu, tak po jeho přijetí, zejména pokud došlo k významným změnám v souvislosti s požadavky článků 4, 6 a 7.

Podrobné požadavky na vytvoření plánu pro příjem a zpracování odpadu jsou stanoveny v příloze 1.

2. Členské státy zajistí, aby provozovatelům lodí byly jasně sděleny následující informace z plánu pro příjem a zpracování odpadu týkající se dostupnosti odpovídajících přístavních zařízení pro příjem odpadu v jejich přístavech a struktury nákladů a aby tyto informace byly zpřístupněny a byly snadno dostupné v některém z úředních jazyků členského státu, v němž se přístav nachází, a ve vhodných případech v některém jazyce používaném na mezinárodní úrovni:

- a) umístění přístavních zařízení pro příjem odpadu pro každé přístaviště, případně včetně jejich provozní doby;
- b) seznam odpadů z lodí, se kterými přístav běžně nakládá;
- c) seznam kontaktních míst, provozovatelů přístavních zařízení pro příjem odpadu a nabízených služeb;
- d) popis postupů předávání odpadu;
- e) popis systémů úhrady nákladů, v příslušných případech včetně systémů nakládání s odpady a jejich financování uvedených v příloze 4.

Informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se rovněž zpřístupní elektronicky a aktualizují v části systému pro informování, sledování a prosazování pravidel uvedené v článku 13.

3. Plány pro příjem a zpracování odpadu lze z důvodů efektivity vypracovat společně pro dva nebo více sousedících přístavů v témže zeměpisném regionu s náležitým zapojením každého přístavu, jsou-li určeny potřeby a dostupnost přístavních zařízení pro příjem odpadu pro každý přístav.

4. Členské státy vyhodnotí a schválí plán pro příjem a zpracování odpadu a zajistí, aby byl podroben opětovnému schválení nejméně každých pět let po schválení či opětovném schválení a vždy, když dojde k významnějším změnám v provozu přístavu. Tyto změny mohou spočívat mimo jiné v strukturálních změnách provozu v přístavu, rozvoji nové infrastruktury, změnách v poptávce po přístavních zařízeních pro příjem odpadu a v jejich poskytování a nových technikách zpracování odpadu na palubě.

Členské státy sledují provádění plánu pro příjem a zpracování odpadu ze strany přístavu. Pokud během pětiletého období uvedeného v prvním pododstavci nedošlo k žádným významným změnám, může opětovné schválení spočívat v potvrzení stávajících plánů.

5. Malé přístavy, které nejsou využívány pro obchodní činnost a vyznačují se příležitostnou dopravou nebo nízkým objemem dopravy uskutečňované pouze rekreačními plavidly, mohou být z oblasti působnosti odstavců 1 až 4 vyňaty, pokud jsou jejich přístavní zařízení pro příjem odpadu začleněna do systému nakládání s odpady spravovaného příslušnou obcí nebo jejím jménem a členské státy, v nichž se tyto přístavy nacházejí, zajistí, aby byly informace o systému nakládání s odpady zpřístupněny uživatelům těchto přístavů.

Členské státy, v nichž se tyto přístavy nacházejí, sdělí název a polohu těchto přístavů elektronicky do části systému pro informování, sledování a prosazování pravidel uvedené v článku 13.

O d d í l 3

P ř e d á v á n í o d p a d u z l o d í

Článek 6

P ř e d b ě ž n ě o z n á m ě n í o o d p a d u

1. Provozovatel, zástupce nebo velitel lodi spadající do oblasti působnosti směrnice 2002/59/ES, jež směřuje do přístavu v Unii, pravdivě a přesně vyplní formulář uvedený v příloze 2 této směrnice (dále jen „předběžné oznámení o odpadu“) a oznámí informace v něm uvedené orgánu nebo subjektu určenému k tomuto účelu členskými státy, ve kterém se přístav nachází:

- a) nejpozději 24 hodin před příplutím, je-li znám přístav určení;
- b) jakmile je znám přístav určení, je-li tato informace známa méně než 24 hodin před příplutím; nebo
- c) nejpozději při vyplutí z předchozího přístavu, je-li délka plavby kratší než 24 hodin.

2. Informace z předběžného oznámení o odpadu se elektronicky nahlásí do části systému pro informování, sledování a prosazování pravidel uvedené v článku 13 této směrnice v souladu se směrnicí 2002/59/ES a směrnicí 2010/65/EU.

3. Informace z předběžného oznámení o odpadu musí být k dispozici na palubě, pokud možno v elektronické podobě, alespoň do následujícího přístavu určení a na žádost jsou zpřístupněny příslušným orgánům členských států.

4. Členské státy zajistí prověření informací oznámených podle tohoto článku a jejich bezodkladné předání příslušným donucovacím orgánům.

Článek 7

P ř e d á v á n í o d p a d u z l o d í

1. Velitel lodi využívající přístav Unie předá před opuštěním tohoto přístavu veškerý odpad této lodi, který je na palubě, přístavnímu zařízení pro příjem odpadu v souladu s příslušnými normami úmluvy MARPOL pro vypouštění odpadu.

2. Po předání provozovatel přístavního zařízení pro příjem odpadu nebo orgán přístavu, ve kterém byl odpad předán, pravdivě a přesně vyplní formulář uvedený v příloze 3 (dále jen „potvrzení o předání odpadu“) a bez zbytečného odkladu vydá a poskytne veliteli lodi potvrzení o předání odpadu.

Požadavek stanovený v prvním pododstavci se nepoužije v malých přístavech se zařízeními bez obsluhy ani v malých odlehlých přístavech pod podmínkou, že členský stát, ve kterém se takové přístavy nachází, název a polohu těchto přístavů elektronicky nahlásí do části systému pro informování, sledování a prosazování pravidel uvedené v článku 13.

3. Provozovatel, zástupce nebo velitel lodi, jež spadá do oblasti působnosti směrnice 2002/59/ES, před vyplutím nebo okamžitě po obdržení potvrzení o předání odpadu nahlásí elektronicky informace obsažené v tomto potvrzení do části systému pro informování, sledování a prosazování pravidel uvedené v článku 13 této směrnice v souladu se směrnicemi 2002/59/ES a 2010/65/EU.

Informace obsažené v potvrzení o předání odpadu jsou k dispozici na palubě lodi po dobu alespoň dvou let a v náležitých případech společně s příslušnými knihami záznamů o manipulaci s ropnými látkami, záznamů o nákladu a záznamů o odpadcích nebo plánem likvidace odpadků a orgánům členských států se na požádání zpřístupní.

4. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 1, může loď pokračovat do následujícího přístavu určení, aniž by předala odpad, pokud:

- a) z informací poskytnutých v souladu s přílohami 2 a 3 vyplývá, že je na lodi dostatečná vyhrazená skladovací kapacita pro veškerý odpad, který vznikl a vznikne během plánované plavby do následujícího přístavu určení;
- b) z informací dostupných na palubě lodí mimo oblast působnosti směrnice 2002/59/ES vyplývá, že je na lodi dostatečná vyhrazená skladovací kapacita pro veškerý odpad, který vznikl a vznikne během plánované plavby do následujícího přístavu určení; nebo
- c) loď připlouvá do kotviště pouze na dobu kratší než 24 hodin nebo za nepříznivých povětrnostních podmínek, pokud tato oblast nebyla vyloučena podle čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce.

Pro zajištění jednotných podmínek pro uplatňování výjimky uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b), přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví metody, jež mají být použity pro výpočet dostatečné vyhrazené skladovací kapacity. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 20 odst. 2.

5. Členský stát požaduje, aby loď před vyplutím z přístavu předala veškerý svůj odpad:
 - a) pokud na základě dostupných informací, včetně informací dostupných elektronicky v části systému pro informování, sledování a prosazování pravidel uvedené v článku 13 nebo v GISIS, nelze stanovit, že v následujícím přístavu určení jsou k dispozici odpovídající přístavní zařízení pro příjem odpadu; nebo
 - b) není-li následující přístav určení znám.
6. Odstavec 4 se použije, aniž jsou dotčeny přísnější požadavky pro lodě přijaté v souladu s mezinárodním právem.

Článek 8

Systémy úhrady nákladů

1. Členské státy zajistí uhrazení nákladů na provoz přístavních zařízení pro příjem a zpracování odpadu z lodí, jiného než zbytků lodního nákladu, z poplatků vybíraných od lodí. Tyto náklady zahrnují položky uvedené v příloze 4.
2. Systém úhrady nákladů nesmí lodě motivovat k tomu, aby vypouštěly odpad do moře. Za tímto účelem členské státy při koncipování a provozování systémů úhrady nákladů v přístavech uplatní všechny tyto zásady:
 - a) lodě hradí nepřímý poplatek bez ohledu na to, zda byl odpad přístavnímu zařízení pro příjem odpadu předán či nikoli;
 - b) nepřímý poplatek pokrývá:
 - i) nepřímé administrativní náklady;
 - ii) významnou část přímých provozních nákladů určených v příloze 4, jež představuje alespoň 30 % celkových přímých nákladů na skutečné předání odpadu v předcházejícím roce, přičemž zohlednit lze rovněž náklady spojené s očekávaným objemem dopravy v nadcházejícím roce;
 - c) s cílem poskytnout co největší pobídku pro předávání odpadu podle přílohy V úmluvy MARPOL, jiného než zbytků lodního nákladu, neúčtují se za tento odpad žádné přímé poplatky, aby se zajistilo právo na předání bez jakýchkoli dalších poplatků založených na objemu předaného odpadu, vyjma případu, kdy objem předaného odpadu přesahuje maximální vyhrazenou skladovací kapacitu uvedenou ve formuláři obsaženém v příloze 2 této směrnice; tento režim, včetně práva na předání, se vztahuje i na pasivně vylovený odpad;
 - d) s cílem zabránit tomu, aby náklady na sběr a zpracování pasivně vyloveného odpadu nesli výhradně uživatelé přístavu, uhradí tyto náklady v příslušných případech členské státy z příjmů získaných z alternativních systémů financování, včetně ze systémů nakládání s odpady a z dostupných unijních, vnitrostátních či regionálních finančních prostředků;
 - e) s cílem podpořit předávání zbytků z výplachů nádrží obsahujících plovoucí perzistentní látky s vysokou viskozitou mohou členské státy poskytnout pro jejich předávání náležitě finanční pobídky;
 - f) nepřímý poplatek nezahrnuje odpad ze systémů čištění spalin, u něhož jsou náklady hrazeny podle druhů a množství předaného odpadu.
3. Pokud existuje část nákladů neuhrazená z nepřímého poplatku, je hrazena podle druhů a množství odpadu, který loď skutečně předá.

4. Poplatky se mohou lišit podle:

- a) kategorie, typu a velikosti lodě;
- b) toho, jestli jsou služby lodím poskytovány mimo obvyklou provozní dobu přístavu; nebo
- c) nebezpečnosti odpadu.

5. Poplatky se sníží podle:

- a) typu obchodní činnosti, kterou loď vykonává, zejména pokud jde o loď zajišťující pobřežní plavbu;
- b) toho, zda konstrukce, vybavení a provoz lodě vykazují produkci menšího množství odpadu a udržitelné a environmentálně šetrné nakládání s ním.

Komise do 28. června 2020 přijme prováděcí akty, kterými stanoví kritéria pro určení toho, že loď splňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci písm. b), pokud jde o nakládání s odpadem na palubě. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 20 odst. 2.

6. Za účelem zajištění spravedlivých, transparentních, snadno identifikovatelných a nediskriminačních poplatků odrážejících náklady na zařízení a dostupné, popřípadě využití služby se uživateli přístavu v plánu pro příjem a zpracování odpadu zpřístupní informace o výši poplatků a základu, podle kterého se vypočítávají, v některém z úředních jazyků členského státu, kde se přístav nachází, a ve vhodných případech v některém jazyce používaném na mezinárodní úrovni.

7. Členské státy zajistí shromažďování monitorovacích údajů o objemu a množství pasivně vyloveného odpadu a jejich ohlašování Komisi. Komise do 31. prosince 2022 a následně každé dva roky na základě těchto monitorovacích údajů zveřejní zprávu.

Komise přijme prováděcí akty pro účely vymezení metodik pro monitorovací údaje a formátu ohlašování. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 20 odst. 2.

Článek 9

Výjimky

1. Členské státy mohou osvobodit loď vplouvající do jejich přístavů od povinností podle článku 6, čl. 7 odst. 1 a článku 8 (dále jen „výjimka“), existují-li dostatečné důkazy, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) loď zajišťuje pravidelnou dopravu s častými a pravidelnými zastávkami v přístavech;
- b) existuje ujednání zajišťující předávání odpadu a placení poplatků v přístavu na trase lodi, které:
 - i) je doloženo podepsanou smlouvou s přístavem nebo smluvní stranou v odvětví odpadu a potvrzeními o předání odpadu;
 - ii) bylo oznámeno všem přístavům na trase lodi a
 - iii) bylo akceptováno přístavem, v němž dochází k předání odpadu a placení poplatku, což může být přístav Unie či jiný přístav, u kterého lze na základě informací ohlášených elektronicky do části systému pro informování, sledování a prosazování pravidel uvedené v článku 13 a do GISIS stanovit, že v něm jsou k dispozici odpovídající zařízení.
- c) výjimka nemá negativní dopad na námořní bezpečnost, zdraví, životní nebo pracovní podmínky na lodi či mořské prostředí.

2. Je-li udělena výjimka, členský stát, ve kterém se daný přístav nachází, vydá osvědčení o udělení výjimky ve formátu stanoveném v příloze 5, v němž potvrdí, že loď splňuje nezbytné podmínky a požadavky pro uplatnění výjimky, a stanoví trvání výjimky.

3. Informace z osvědčení o udělení výjimky nahlásí členské státy elektronicky do části systému pro informování, sledování a prosazování pravidel uvedené v článku 13.

4. Členské státy zajistí účinné sledování a prosazování ujednání o předávání a placení platných pro lodě, jimž byla udělena výjimka, připlouvající do jejich přístavů.

5. Bez ohledu na udělenou výjimku loď nepokračuje do následujícího přístavu určení, nemá-li k dispozici dostatečnou vyhrazenou skladovací kapacitu pro veškerý odpad, který vznikl a vznikne během její plánované plavby do následujícího přístavu určení.

Oddíl 4

Vymáhání

Článek 10

Inspekce

Členské státy zajistí, aby jakákoliv loď mohla být podrobena inspekci, a to i namátkové, za účelem ověření, zda je v souladu s touto směrnicí.

Článek 11

Inspekční závazky

1. Každý členský stát provádí inspekce lodí vplouvajících do jeho přístavů v míře odpovídající alespoň 15 % z celkového počtu jednotlivých lodí vplouvajících ročně do jeho přístavů.

Celkový počet jednotlivých lodí připlouvajících do členského státu se vypočte jako průměr počtu jednotlivých lodí za předcházející tři roky, jak byl nahlášen prostřednictvím části systému pro informování, sledování a prosazování pravidel uvedené v článku 13.

2. Členské státy dodržují odstavec 1 tohoto článku výběrem lodí na základě unijního mechanismu výběru založeného na posouzení rizik.

V zájmu zajištění harmonizace inspekcí a jednotných podmínek pro výběr lodí pro inspekci přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví podrobné prvky unijního mechanismu výběru založeného na posouzení rizik. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 20 odst. 2.

3. Členské státy stanoví postupy pro inspekce lodí mimo oblast působnosti směrnice 2002/59/ES, aby zajistily soulad s touto směrnicí, je-li to proveditelné.

Členské státy mohou při stanovování těchto postupů zohlednit unijní mechanismus výběru založený na posouzení rizik uvedený v odstavci 2.

4. Není-li orgán členského státu spokojen s výsledky inspekce, zajistí, aniž je dotčeno uplatňování sankcí podle článku 16, aby loď neopustila přístav, dokud nepředá svůj odpad přístavnímu zařízení pro příjem odpadu v souladu s článkem 7.

Článek 12

Systém pro informování, sledování a prosazování pravidel

Provádění a prosazování této směrnice je usnadněno elektronickým podáváním zpráv a výměnou informací mezi členskými státy v souladu s články 13 a 14.

Článek 13

Ohlašování a výměna informací

1. Ohlašování a výměna informací jsou založeny na systému Unie pro výměnu informací na moři (dále jen „SafeSeaNet“) podle čl. 22a odst. 3 a přílohy III směrnice 2002/59/ES.
2. Členské státy zajistí, aby byly elektronicky a v přiměřené lhůtě v souladu se směrnicí 2010/65/EU ohlášeny tyto informace:
 - a) informace o skutečném čase příplutí a odplutí každé lodě spadající do oblasti působnosti směrnice 2002/59/ES, která vplouvá do přístavu Unie, společně s identifikací dotčeného přístavu;
 - b) informace z předběžného oznámení o odpadu uvedené v příloze 2;
 - c) informace z potvrzení o předání odpadu uvedené v příloze 3;
 - d) informace z osvědčení o udělení výjimky uvedené v příloze 5.
3. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v čl. 5 odst. 2 byly elektronicky zpřístupněny prostřednictvím SafeSeaNet.

Článek 14

Záznamy o inspekcích

1. Komise zřídí, udržuje a aktualizuje inspekční databázi, k níž jsou připojeny všechny členské státy a která obsahuje všechny informace nezbytné pro uplatňování systému inspekcí stanoveného touto směrnicí (dále jen „inspekční databáze“). Inspekční databáze je založena na inspekční databázi podle článku 24 směrnice 2009/16/ES a má funkce podobné funkcím uvedené databáze.
2. Členské státy zajistí, aby informace o inspekcích provedených podle této směrnice, včetně informací týkajících se nesouladu a vydaných zákazů vyplutí, byly neprodleně zaneseny do inspekční databáze, jakmile:
 - a) byla dokončena zpráva o inspekcí;
 - b) byl zrušen zákaz vyplutí; nebo
 - c) byla udělena výjimka.
3. Komise zajistí, aby bylo možné získávat z inspekční databáze jakékoli relevantní údaje nahlášené členskými státy pro účely sledování provádění této směrnice.

Komise zajistí, aby inspekční databáze poskytovala informace pro potřeby unijního mechanismu výběru založeného na posouzení rizik uvedeného v čl. 11 odst. 2.

Komise pravidelně přezkoumává inspekční databázi s cílem sledovat provádění této směrnice a poukáže na případné pochybnosti týkající se komplexního provádění s cílem podnítit přijetí nápravných opatření.

4. Členské státy mají k informacím zaznamenaným v inspekční databázi kdykoli přístup.

Článek 15

Odborná příprava personálu

Přístavní orgány a orgány přístavních zařízení pro příjem odpadu zajistí, aby jejich personál absolvoval nezbytnou odbornou přípravu, díky níž získá znalosti potřebné pro svou práci v oblasti nakládání s odpady, přičemž zvláštní pozornost musí být věnována zdravotním a bezpečnostním aspektům týkajícím se manipulace s nebezpečnými materiály, a aby požadavky na odbornou přípravu byly pravidelně aktualizovány a tak v nich bylo reagováno na výzvy technologických inovací.

Článek 16

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Oddíl 5

Závěrečná ustanovení

Článek 17

Výměna zkušeností

Komise organizuje výměnu zkušeností mezi vnitrostátními orgány a odborníky z členských států, včetně odborníků ze soukromého sektoru, občanské společnosti a odborových svazů, týkající se uplatňování této směrnice v přístavech Unie.

Článek 18

Postup provádění změn

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 19, pokud jde o změny příloh této směrnice a odkazů na nástroje IMO v této směrnici v míře nezbytné k uvedení do souladu s právem Unie nebo za účelem zohlednění vývoje na mezinárodní úrovni, zejména na úrovni IMO.
2. Komisi je rovněž svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 19, pokud jde o změny příloh, je-li to nezbytné pro lepší provádění a sledování opatření zavedených touto směrnicí, a zejména opatření stanovených v článcích 6, 7 a 9 této směrnice, aby se zajistilo účinné oznamování a předávání odpadu a náležité uplatňování výjimek.
3. Za výjimečných okolností, je-li to řádně odůvodněno příslušnou analýzou Komise, a s cílem odvrátit vážnou a nepřijatelnou hrozbu pro mořské prostředí, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 19, jimiž se mění tato směrnice v rozsahu nezbytném pro odvrácení takové hrozby, s cílem neuplatňovat pro účely této směrnice určitou změnu úmluvy MARPOL.
4. Akt v přenesené pravomoci podle tohoto článku musí být přijat alespoň tři měsíce před uplynutím lhůty, která je mezinárodně stanovena pro konkludentní souhlas se změnou úmluvy MARPOL, nebo před plánovaným datem vstupu uvedené změny v platnost.

V době před vstupem aktu v přenesené pravomoci v platnost se členské státy zdrží jakékoli iniciativy, která by měla uvedenou změnu začlenit do vnitrostátního práva nebo která by měla uplatnit změnu dotčeného mezinárodního nástroje.

Článek 19

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 18 odst. 1, 2 a 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 27. června 2019. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodloužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedených v čl. 18 odst. 1, 2 a 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 18 odst. 1, 2 a 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 20

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002⁽²²⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 21

Změna směrnice 2010/65/EU

V části A přílohy směrnice 2010/65/EU se bod 4 nahrazuje tímto:

„4. Oznámení o odpadu z lodí, včetně zbytků lodního nákladu

Články 6, 7 a 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/883 ze dne 17. dubna 2019 o přístavních zařízeních pro příjem odpadu z lodí, kterou se mění směrnice 2010/65/EU a zrušuje směrnice 2000/59/ES (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 116)“.

Článek 22

Zrušení

Směrnice 2000/59/ES se zrušuje.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 23

Přezkum

1. Komise provede hodnocení této směrnice a jeho výsledky předá Evropskému parlamentu a Radě nejpozději 28. června 2026. Do hodnocení se zahrne rovněž zpráva uvádějící osvědčené postupy, pokud jde o předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi na palubách lodí.
2. V kontextu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1625⁽²³⁾ Komise při příštím přezkumu mandátu Evropské agentury pro námořní bezpečnost (EMSA) posoudí rovněž to, zda by této agentuře neměly být svěřeny dodatečné pravomoci pro účely prosazování této směrnice.

⁽²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) a kterým se mění nařízení o námořní bezpečnosti a zabránění znečištění z lodí (Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1).

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1625 ze dne 14. září 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 1406/2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 77).

Článek 24**Provedení**

1. Členské státy do 28. června 2021 uvedou v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 25**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA 1

POŽADAVKY NA PLÁNY PRO PŘÍJEM A ZPRACOVÁNÍ ODPADU

Plány pro příjem a zpracování odpadu zahrnují všechny druhy odpadu z lodí, které do přístavu obvykle připlouvají, a vypracují se v závislosti na velikosti přístavu a typech lodí, které do něj připlouvají.

Plány pro příjem a zpracování odpadu musí obsahovat tyto prvky:

- a) posouzení potřeby přístavních zařízení pro příjem odpadu s ohledem na potřeby lodí obvykle připlouvajících do přístavu;
- b) popis druhu a kapacity přístavních zařízení pro příjem odpadu;
- c) popis postupů pro příjem a sběr odpadu z lodí;
- d) popis systému úhrady nákladů;
- e) popis postupu hlášení údajných nedostatků přístavních zařízení pro příjem odpadu;
- f) popis postupu pro průběžné konzultace s uživateli přístavu, smluvními stranami v odvětví odpadu, provozovateli terminálu a dalšími zúčastněnými stranami a
- g) přehled druhu a množství odpadu přijatého z lodí a zpracovaného v zařízeních.

Plány pro příjem a zpracování odpadu mohou obsahovat:

- a) přehled příslušných vnitrostátních právních předpisů a postupů a formalit týkajících se předávání odpadu do přístavních zařízení pro příjem odpadu;
- b) identifikaci kontaktního místa v přístavu;
- c) popis zařízení a procesů předběžného zpracování pro konkrétní toky odpadu v přístavu, pokud existují;
- d) popis metod zaznamenávání skutečného využití přístavních zařízení pro příjem odpadu;
- e) popis metod zaznamenávání množství odpadu předaného z lodí;
- f) popis toho, jak jsou v přístavu řízeny jednotlivé toky odpadu.

Postupy příjmu, sběru, skladování, zpracování a odstraňování by měly být ve všech směrech ve shodě se systémem environmentálního řízení, který je vhodný pro postupné snižování dopadu těchto činností na životní prostředí. Tato shoda se předpokládá, jsou-li tyto postupy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1).

PŘÍLOHA 2

STANDARDNÍ FORMÁT FORMULÁŘE PŘEDBĚŽNÉHO OZNÁMENÍ O PŘEDÁNÍ ODPADU DO PŘÍSTAVNÍHO ZAŘÍZENÍ PRO PŘÍJEM ODPADU

Oznámení o předání odpadu do: (vyplňte název přístavu určený podle článku 6 směrnice (EU) 2019/883)

Tento formulář by se měl uchovávat na palubě plavidla společně s příslušnými knihami záznamů o manipulaci s ropnými látkami, záznamů o nákladu, záznamů o odpadcích nebo plánů pro nakládání s odpady podle požadavků úmluvy MARPOL.

1. ÚDAJE O LODI

1.1. Jméno lodi:	1.5. Vlastník nebo provozovatel:			
1.2. Číslo IMO:	1.6. Volací znak nebo čísla:			
	Číslo MMSI (Maritime Mobile Service Identity):			
1.3. Hrubá prostornost:	1.7. Stát vlajky:			
1.4. Typ lodi:	☐ Ropný tanker	☐ Chemický tanker	☐ Lod' převážející volně ložený náklad	☐ Kontejnerová lod'
	☐ Jiná nákladní lod'	☐ Osobní lod'	☐ Lod' typu ro-ro	☐ Jiná (uved'te)

2. ÚDAJE O PŘÍSTAVU A PLAVBĚ

2.1. Název místa/terminálu:	2.6. Poslední přístav, kde byl předán odpad:
2.2. Datum a čas příplutí:	2.7. Datum posledního předání:
2.3. Datum a čas odplutí:	2.8. Příští přístav předání:
2.4. Poslední předcházející přístav a země:	2.9. Osoba podávající tento formulář (není-li to velitel):
2.5. Příští přístav a země (je-li známo):	

3. DRUH A MNOŽSTVÍ ODPADU A SKLADOVACÍ KAPACITA

Druh	Předávaný odpad (v m ³)	Maximální vyhrazená skladovací kapacita (v m ³)	Množství odpadu ponechaného na palubě (v m ³)	Přístav, kde bude předán zbytek odpadu	Odhadované množství odpadu vytvořeného mezi oznámením a zastávkou v příštím přístavu (v m ³)
Příloha I úmluvy MARPOL – ropné látky					
Ropnými látkami znečištěná stoková voda					
Ropné zbytky (kal)					
Ropnými látkami znečištěné výplachy z nádrží					
Znečištěná balastní voda					

Druh	Předávaný odpad (v m ³)	Maximální vyhrazená skladovací kapacita (v m ³)	Množství odpadu ponechaného na palubě (v m ³)	Přístav, kde bude předán zbytek odpadu	Odhadované množství odpadu vytvořeného mezi oznámením a zastávkou v příštím přístavu (v m ³)
Inkrustace a kal z čištění nádrží					
Jiné (uveďte)					
Příloha II úmluvy MARPOL – ŠKODLIVÉ KAPALNÉ LÁTKY (1)					
Látky kategorie X					
Látky kategorie Y					
Látky kategorie Z					
Jiné látky					
Příloha IV úmluvy MARPOL – odpadní vody					
Příloha V úmluvy MARPOL – odpad					
A. Plasty					
B. Potravinový odpad					
C. Domácí odpad (např. výrobky z papíru, hadry, sklo, kov, lahve, nádobí atd.)					
D. Olej na vaření					
E. Popel ze spalování					
F. Provozní odpad					
G. Těla mrtvých zvířat					
H. Lovné zařízení					
I. Elektronický odpad					

(1) Uveďte oficiální přepravní pojmenování dotčené škodlivé kapalné látky.

Druh	Předávaný odpad (v m ³)	Maximální vyhrazená skladovací kapacita (v m ³)	Množství odpadu ponechaného na palubě (v m ³)	Přístav, kde bude předán zbytek odpadu	Odhadované množství odpadu vytvořeného mezi oznámením a zastávkou v příštím přístavu (v m ³)
J. Zbytky lodního nákladu ⁽¹⁾ (škodlivého pro mořské prostředí)					
K. Zbytky lodního nákladu ⁽²⁾ (neškodlivého pro mořské prostředí)					
Příloha VI úmluvy MARPOL – znečištění ovzduší					
Látky poškozující ozonovou vrstvu a zařízení, jež tyto látky obsahují ⁽³⁾					
Zbytky ze systému čištění spalin					

Jiný odpad, který není zahrnut v úmluvě MARPOL					
Pasivně vylovený odpad					

Poznámky

1. Tyto informace budou použity pro účely státní přístavní inspekce a další kontrolní účely.
2. Tento formulář se nevyplňuje, pokud se na loď vztahuje výjimka v souladu s článkem 9 směrnice (EU) 2019/883

⁽¹⁾ Možno odhadem; uveďte oficiální přepravní pojmenování suchého nákladu.
⁽²⁾ Možno odhadem; uveďte oficiální přepravní pojmenování suchého nákladu.
⁽³⁾ Vyplyvající z běžné údržby prováděné na lodi.

PŘÍLOHA 3

STANDARDNÍ FORMÁT POTVRZENÍ O PŘEDÁNÍ ODPADU

Tento formulář poskytne určený zástupce přístavního zařízení pro příjem odpadu veliteli lodi, která předala odpad v souladu s článkem 7 směrnice (EU) 2019/883.

Tento formulář se uchovává na palubě plavidla společně s příslušnými knihami záznamů o manipulaci s ropnými látkami, záznamů o nákladu, záznamů o odpadcích nebo plánů pro nakládání s odpady podle požadavků úmluvy MARPOL.

1. ÚDAJE O PŘÍSTAVNÍM ZARÍZENÍ PRO PŘÍJEM ODPADU A O PŘÍSTAVU

1.1. Název místa/terminálu:	
1.2. Poskytovatel(é) přístavního zařízení pro příjem odpadu	
1.3. Poskytovatel(é) zařízení pro zpracování odpadu, pokud se liší od výše uvedeného:	
1.4. Datum a čas předání odpadů z:	do:

2. ÚDAJE O LODI

2.1. Jméno lodi:	2.5. Vlastník nebo provozovatel:
2.2. Číslo IMO:	2.6. Volací znak nebo čísla: Číslo MMSI (Maritime Mobile Service Identity):
2.3. Hrubá prostornost:	2.7. Stát vlajky:
2.4. Typ lodi: ☐ Ropný tanker ☐ Chemický tanker ☐ Lod' převážející volně ložený náklad ☐ Kontejnerová lod'	
☐ Jiná nákladní lod' ☐ Osobní lod' ☐ Lod' typu ro-ro ☐ Jiný (upřesněte)	

3. DRUH A MNOŽSTVÍ PŘIJATÉHO ODPADU

Příloha I úmluvy MARPOL – ropné látky	Množství (v m ³)	Příloha V úmluvy MARPOL – odpad	Množství (v m ³)
Ropnými látkami znečištěná stoková voda		A. Plasty	
Ropné zbytky (kal)		B. Potravinový odpad	
Ropnými látkami znečištěné výplachy z nádrží		C. Domácí odpad (např. výrobky z papíru, hadry, sklo, kov, lahve, nádobí atd.)	
Znečištěná balastní voda		D. Olej na vaření	
Inkrustace a kal z čištění nádrží		E. Popel ze spalování	
Jiné (uved'te)		F. Provozní odpad	
Příloha II úmluvy MARPOL – škodlivé kapalné látky	Množství (v m ³)/název (1)	G. Těla mrtvých zvířat	
Látky kategorie X		H. Lovné zařízení	

Látky kategorie Y		I. Elektronický odpad	
		J. Zbytky lodního nákladu (2) (škodlivého pro mořské prostředí)	
		K. Zbytky lodního nákladu (2) (neškodlivého pro mořské prostředí)	
		Příloha VI úmluvy MARPOL – znečištění ovzduší	Množství (v m ³)
Látky kategorie Z		Látky poškozující ozonovou vrstvu a zařízení, jež tyto látky obsahují	
Jiné látky		Zbytky ze systému čištění spalin	
Příloha IV úmluvy MARPOL – odpadní vody	Množství (v m ³)	Jiný odpad, který není zahrnut v úmluvě MARPOL	Množství (v m ³)
		Pasivně vylovený odpad	

(1) Uved'te oficiální přepravní pojmenování dotčené škodlivé kapalné látky.

(2) Uved'te oficiální přepravní pojmenování suchého nákladu.

PŘÍLOHA 4

KATEGORIE NÁKLADŮ A ČISTÝCH PŘÍJMŮ SOUVISEJÍCÍCH S PROVOZEM A SPRÁVOU PŘÍSTAVNÍHO ZAŘÍZENÍ PRO PŘÍJEM ODPADU

Přímé náklady	Nepřímé náklady	Čisté příjmy
<p>Přímé provozní náklady, které vznikají ze skutečného předání odpadu z lodí, včetně níže uvedených nákladových položek.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Poskytování infrastruktury přístavních zařízení pro příjem odpadu, včetně kontejnerů, nádrží, nástrojů pro zpracování, nákladních člunů, nákladních automobilů, zařízení pro příjem a pro zpracování odpadu — Koncese na pronájem lokality (je-li to relevantní), případně na pronájem vybavení nezbytného pro fungování přístavních zařízení pro příjem odpadu — Vlastní provoz přístavních zařízení pro příjem odpadu: sběr odpadu z lodí, přeprava odpadu z přístavních zařízení pro příjem odpadu ke konečnému zpracování, údržba a čištění přístavních zařízení pro příjem odpadu, náklady na zaměstnance, včetně přesčasů, dodávky elektřiny, rozbor odpadu a pojištění — Příprava pro opětovné použití, recyklaci nebo odstranění odpadu z lodí, včetně odděleného sběru odpadu — Administrativní činnost: fakturace, vystavování lodi potvrzení o předání odpadu, podávání zpráv 	<p>Nepřímé administrativní náklady, které vznikají ze správy systému v přístavu, včetně níže uvedených nákladových položek.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vypracování a schválení plánu pro příjem a zpracování odpadu, včetně případných auditů tohoto plánu a jeho provádění — Aktualizace plánu pro příjem a zpracování odpadu, případně včetně mzdových nákladů a nákladů na poradenství — Organizace konzultačních postupů pro (opětovné) hodnocení plánu pro příjem a zpracování odpadu — Správa systémů oznamování a úhrady nákladů, včetně uplatňování snížených poplatků pro „ekologické lodě“, poskytování systémů IT na úrovni přístavu, statistická analýza a související náklady na pracovní sílu — Organizace zadávacích řízení na poskytování přístavních zařízení pro příjem odpadu, jakož i vydávání nezbytných povolení pro poskytování přístavních zařízení pro příjem odpadu v přístavech — Sdělování informací uživatelům přístavu prostřednictvím distribuce letáků a umístování nápisů a plakátů v přístavu nebo zveřejnění těchto informací na internetových stránkách přístavu a elektronické předávání informací požadované v článku 5 — Správa systémů pro nakládání s odpady: systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, recyklace a žádosti o vnitrostátní/regionální financování a příslušné provádění — Jiné administrativní náklady: náklady na sledování výjimek a elektronické oznamování informací požadovaných v článku 9 	<p>Čisté příjmy ze systémů pro nakládání s odpady a dostupného vnitrostátního/regionálního financování, včetně níže uvedených příjmových položek.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Čisté finanční výnosy ze systémů rozšířené odpovědnosti výrobce — Jiné čisté příjmy ze systémů pro nakládání s odpady, jako je například recyklace; — Financování z Evropského námořního a rybářského fondu (ENRF) — Jiné finanční prostředky nebo dotace dostupné pro přístavy za účelem nakládání s odpady a provozování rybolovné činnosti

PŘÍLOHA 5

OSVĚDČENÍ O UDĚLENÍ VÝJIMKY PODLE ČLÁNKU 9, POKUD JDE O POŽADAVKY PODLE ČLÁNKU 6,
ČL. 7 ODS. 1 A ČLÁNKU 8 SMĚRNICE (EU) 2019/883 V PŘÍSTAVU (PŘÍSTAVECH) [UVEĎTE PŘÍSTAV]
V [UVEĎTE ČLENSKÝ STÁT] ⁽¹⁾

Jméno lodi	Volací znak nebo čísla	Stát vlajky
[vložte název lodí]	[vložte číslo IMO]	[vložte název státu vlajky]

provozuje pravidelnou dopravu s častými a pravidelnými zastávkami v následujícím přístavu (následujících přístavech), který (které) se nachází v [uveďte členský stát], podle plavebního řádu nebo předem stanovené trasy:

[]

a nejméně jednou za čtrnáct dní zastavuje v těchto přístavech:

[]

a uzavřela ujednání zajišťující uhrazení poplatků a předání odpadu do přístavu nebo třetí straně v přístavu:

[]

a je tudíž v souladu s [uveďte příslušné ustanovení vnitrostátních právních předpisů dané země], [osvobozena od požadavků na:

- povinné předávání lodního odpadu,
- předběžné oznámení o odpadu a
- placení povinného poplatku v následujícím přístavu (následujících přístavech):

Toto osvědčení je platné do [vložte datum], pokud se důvody pro vydání tohoto osvědčení před tímto datem nezmění.

Místo a datum

.....
Jméno
Funkce

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.